

Dnevnik
festivala **4**

22. april

70 Festival

EPŠKO I DRAMSKO
profesionalnih
pozorišta
19. do 26. aprila 2021. Vojvodine

Danas na programu:

ČETVRTAK, 22. april, Subotica

- 11.00 h: *Pozorištu s ljubavlju (A színháznak szeretettel)*, režija: Bonjo Lungov i Konstantin Karakostov, Dečje pozorište – Dječje kazalište – Szabadkai Gyerekszínház, Subotica

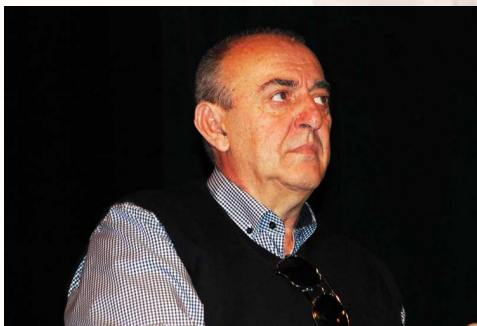

- 18.00 h: *Petar Mihajlović Radnička hronika*, režija: Veljko Mićunović, Narodno pozorište – Narodno kazalište – Népszínház Subotica, Drama na srpskom

Pozorištu s ljubavlju (A színháznak szeretettel)

**Reč reditelja
BONJO LUNGOV/
KONSTANTIN
KARAKOSTOV**

Predstava „Pozorištu s ljubavlju” je odraz ljubavi prema pozorištu lutaka. Obojica autora i režisera izražavaju zahvalnost glumcima i njihovoj posvećenosti sceni i pozorištu. Nalik na kaleidoskop, različite vrste lutaka oživljavaju kroz muziku, ples i veštu animaciju glumaca. Predstava uz koju će publika odlutati izvan granica beskrajnog mora snova, odlutati sa pozorištem lutaka.

A Színháznak szeretettel című előadásunk a bábszínház szeretetéről szól. A szerző és a rendező háláját fejezi ki a színészek felé, akik egész életüket a színpadon töltik. A kaleidoszkóphoz hasonlóan itt is többféle báb kel életre a színészek tánca és bábmozgatása során. Ebben az előadásban a nézők elmerülhetnek a bábművészet végtelen tengerében.

Reč reditelja VELJKO MIĆUNOVIĆ

Često sam sebi postavljao pitanje i mislim da ono gotovo stalno provejava u predstavi, šta bi bilo kad bi radnici prestali da rade? Šta bi bilo kad bi radnici počeli da slave život? Po cenu da će biti na hlebu i vodi, po cenu da biraju da, slaveći, čekaju smrt. Da u tom poniženju tako isposnički trijumfuju. Je li danas pod kapitalističkim bičem uopšte moguć taj test izdržljivosti? I to čuveno, dok ima nas biće i otpora. Je li uopšte više moguće, jednostavno, reći ne? Nakon svih izneverenih očekivanja, izigranog poverenja, večne tranzicije, patnje, revolucija, propuštenih prilika, ostao je samo apsurd, paradoks izdignut na kub.

Petar Mihajlović je ovom groteskom anticipirao konačni nestanak radničke klase. Predstava je smeštena u industrijski okvir, ali se ne bavi samo radnicima u fabrikama, nažalost. U predstavi smo razmaštavali situacije koje radnikovu prozirnost toliko izbacuju na površinu da vas ta tragičnost tera da se smejete grohotno. Surovo, ali bolno tačno, rekao bih. Nema prava, niti osećaja, to je postalo normalno, gotovo opšte mesto.

Pao mi je na pamet naslov komada Hajnera Milera „Hamlet mašina”. Ti današnji zupčanici mogu sve. I da igraju različite likove i da rade tuđe poslove. Radnik je tu suvišan. Kojoj god sferi pripadao. Lako je zamenjiv. No, ipak... Da li čovek ima šansu u borbi sa tehnologijom? Ostavljam ovo pitanje otvorenim sa željom da odgovore svako potraži u sebi. Tu je valjda početak borbe...

SRĐAN SEKULIĆ

Vođa štrajka

U Radničkoj hronici igram vođu štrajka radnika. Čovek koga igram zove se jednostavno Radnik. I ostali likovi su bez ličnih imena, Radnik

2, Radnik 3 i tako dalje. Tema naše predstave me se tiče, rekao bih, u punoj meri. Na neki način, to je predstava i o nama koji u njoj igramo. O radničkim pravima se više gotovo uopšte ne govori. Sama ta sintagma zvuči nekako zastarelo. E sad, da li zato što smo se izborili za ta prava, ili je vreme takvo da je svaka borba obesmišljena, a ljudi umorni i apatični, to je pitanje na koje tražimo odgovor i na sceni. Naša predstava nije, sama po sebi, na strani svojih (anti)heroja. Mi smo prigrlili te radnike, i saosećamo s njima, ali ih ne oslobađamo odgovornosti za uspehe i neuspehe. Naprotiv.

BOJANA MILANOVIĆ

Radnica

Predstava liči na stvaran život, jer smo otvorili tu temu, temu radničke klase, na jedan ogoljen i provokativan način.

Vrlo iskreno, otvoreno smo pristupili tome bez otklona kakav je bio i naš proces. Osvetlili smo to ko su radnici, od kojih nam toliko toga zavisi i koji nam neopisivo znače, šta žele, da li ih neko sluša, da li imamo razumevanja za njih i šta bi se desilo

kada bi oni prestali da rade makar na jedan jedini dan, kakav bi bio naš svet. Radnička klasa koja i danas postoji i postojaće uvek, a kao da ne postoji. U predstavi svaki glumac igra više likova, radnika i svi oni zajedno povezuju priču današnjice. Ponekad mi se čini da i predstava i svi ti ljudi, svi mi, radimo kao sat, što negde i pokazuje sliku našeg vremena i realnosti. Nikada nisam osećala veći jaz i veću povezanost u isto vreme sa temom kojom se bavim na sceni. Sve je to oko nas, okružuje nas svakodnevno, a nažalost imam utisak da se mnogo toga ne rešava, no ono što jeste važno jeste da se govori o tome i bar na neki način da ti ljudi znaju da imaju razumevanje i podršku i da znaju da su itekako bitni za naše živote. Na kraju krajeva, svi smo mi radnici i vrlo često se nađemo u nekim situacijama iz naše predstave, zato i jeste realna.

GORAN KOVAČEVIĆ

Kultura oplemenjuje čoveka

Zrenjanin je domaćin 70. Festivala profesionalnih pozorišta Vojvodne, a kompanija „Gomex” postala je prepoznatljiva kao dugogodišnji pokrovitelj.

Festival profesionalnih pozorišta Vojvodine je najstariji pozorišni festival u regionu, održaće se 70. put ove godine i drago nam je što su mu domaćini Zrenjanin i Narodno pozorište „Toša Jovanović”. Posebno nam je zadovoljstvo što se kompanija Gomex već uveliko prepoznaje kao društveno odgovorna firma koja sa zadovoljstvom ulaže sredstva u kulturu, a posebno u pozorišna dešavanja.

Kao višegodišnji pokrovitelj pre svega Narodnog pozorišta u Zrenjaninu, zatim Sterijinog pozorja, Šabačkog pozorišta i asocijacije ASSITEJ za unapređenje teatarskog izraza za decu i mlade, potpuno je prirodno što smo sa ponosom ušli i u projekat sponzorisanja ovog prestižnog festivala. Najznačajnija pozorišna smotra u Vojvodini traje sedam decenija, što je čini najznačajnijim festivalom za ovdašnje pozorišne kuće, pored renomiranog Sterijinog pozorja. Pozorište i „Gomex” veže dugogodišnja uspešna saradnja još od 2008. godine.

Šta vas na to motiviše?

Kultura oplemenjuje čoveka, pomaže mu da lakše živi u promenjenim okolnostima. Mi dugoročno pomažemo Narodno pozorište u Zrenjaninu i Sterijino pozorje, i imali smo odlične rezultate. Ponašamo se kao društveno odgovorna kompanija i činimo sve da gradu u kome poslujemo bude bolje. Zrenjanin ima kapaciteta da bude domaćin ovakvim susretima, a „Gomex” će ovu inicijativu zdušno podržati. Zrenjanin je srećan što ima pravo profesionalno pozorište, a uz to i sjajnu Lutkarsku scenu. Takvo pozorište daje poseban pečat gradu, a to se videlo i sa organizacijom Vojvođanskog festivala profesionalnih pozorišta.

Lj.Stupar

TREĆI DAN FESTIVALA ODRŽAN U SUBOTICI

Dugotrajnim aplauzom, kojim je publika nagradila glumce predstave *Gustav* u subotičkom Pozorištu Kostolanji Deže, završen je treći dan 70. Festivala profesionalnih pozorišta Vojvodine.

Andraš Urban, direktor Pozorišta, kaže da Festival može da funkcioniše i u ovako izmenjenom konceptu, ali da je ipak najzanimljivije kada se dešava u istom prostoru i kada se uspostavi komunikacija između pozorišta, mada i tako - svako pozorište dolazi i odlazi...

Predstavom *Tri musketara*, odigranom u Dečijem pozorištu u Subotici, zadovoljna je juče bila i najmlađa publika... direktorka Marta Aroksalaši kazala je da smanjene produkcije u tom pozorištu nema - svi predviđeni projekti biće realizovani.

- Mi svake godine relizujemo šest premijera, možda malo oskudevamo u kvalitetu, ali naša odnegovana mlada publika zaslužuje da ih uvek iznenadimo. Nikada ne sedimo skrštenih ruku, ne predajemo se. Ova kovid varijanta kod nas je doživljena kao neka vrsta izazova u tom smislu da smo sada upotrebili i kreativne menadžmentske sposobnosti i potencijale. Ukoliko se ovakva situacija nastavi, mi smo sa smanjenim brojem publike, ali to ne znači da ne možemo doći u škole, u školska dvorišta, igrati na ulici... Mi već sada pripremamo

odličan projekat koji će se zvati *Bio jednom jedan Ikar*, sa mladim glumcima, kao ulični teatar - kazala je Marta.

U tom Pozorištu repertoar su prilagodili situaciji, već sledeće nedelje je nova premijera *Teatra u pelenama*, a na korak su do formiranja sopstvene video produkcije u sklopu koje će snimati četiri lutkarska serijala.

Foto izveštaj iz Subotice

Sutra na programu:

PETAK, 23. april, Novi Sad

- 19.30 h: Ivo Andrić *Travnička hronika*, režija i dramatisacija: Nikita Milivojević, Srpsko narodno pozorište u saradnji sa Narodnim pozorištem Sombor (Scena „Pera Dobrinović“)

Impressum: novinari Ljiljana Stupar, Miroslava Pudar;
fotoreporter Jovan Njegović Drndak; prelom Nenad Dajić.
Autor plakata Sonja Vidaković Savić.
